

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV 98/70/EG

av den 13 oktober 1998

om kvaliteten på bensen och dieselbränslen och om ändring av rådets direktiv 93/12/EEG

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 100a i detta,

med beaktande av kommissionens förslag ⁽¹⁾,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽²⁾,

i enlighet med det förfarande som fastställs i artikel 189b i fördraget ⁽³⁾ med beaktande av den gemensamma text som godkändes av förlikningskommittén den 29 juni 1998, och

av följande skäl:

1. Skillnader mellan de lagar eller administrativa åtgärder som antas av medlemsstaterna om specifikationer för konventionella och alternativa bränslen som används i motorfordon med styrd tändning och i dieselfordon skapar handelshinder inom gemenskapen och kan därför ha en direkt inverkan på den gemensamma marknadens upprättande och funktion samt på den europeiska bilindustrins och oljeindustrins internationella konkurrenskraft. Enligt bestämmelserna i artikel 3b i fördraget förefaller det därför nödvändigt med en tillnärmning av lagarna på detta område.
2. I artikel 100a.3 i fördraget föreskrivs att kommissionens förslag om den gemensamma marknadens upprättande och funktion och om bland annat hälsa och miljöskydd skall utgå från en hög skyddsnivå.
3. Primära luftföroreningar, t.ex. kväveoxider, oförbrända kolväten, partiklar, kolmonoxid, bensen och andra giftiga avgasutsläpp som bidrar till bildandet av sekundära föroreningar som ozon, släpps ut i stora mängder genom avgaser och avdunstning från motorfordon och skapar därmed direkt och indirekt en stor risk för människors hälsa och för miljön.
4. Trots allt strängare gränsvärden för utsläpp från fordon enligt rådets direktiv 70/220/EEG ⁽⁴⁾ och rådets direktiv 88/77/EEG ⁽⁵⁾, kommer ytterligare åtgärder för att minska luftföroreningar orsakade av fordon och andra källor att krävas för att uppnå tillfredsställande luftkvalitet.
5. Genom artikel 4 i Europaparlamentets och rådets direktiv 94/12/EG ⁽⁶⁾ infördes ett nytt tillvägagångsätt för utsläppsminskningsåtgärder till och med samt efter år 2000, och det krävdes att kommissionen skulle undersöka bland annat hur förbättringar av bensen och dieselbränslen och andra bränslen skulle kunna bidra till att minska luftföroreningarna.

⁽¹⁾ EGT C 77, 11.3.1997, s. 1 och EGT C 209, 10.7.1997, s. 25.

⁽²⁾ EGT C 206, 7.7.1997, s. 113.

⁽³⁾ Europaparlamentets yttrande av den 10 april 1997 (EGT C 132, 28.4.1997, s. 170), rådets gemensamma ståndpunkt av den 7 oktober 1997 (EGT C 351, 19.11.1997, s. 1) och Europaparlamentets beslut av den 18 februari 1998 (EGT C 80, 16.3.1998, s. 92). Europaparlamentets beslut av den 15 september 1998 (EGT C 313, 12.10.1998). Rådets beslut av den 17 september 1998.

⁽⁴⁾ EGT L 76, 6.4.1970, s. 1. Direktivet senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 98/69/EG (se första sidan i detta nummer av EGT).

⁽⁵⁾ EGT L 36, 9.2.1988, s. 33. Direktivet senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 96/1/EG (EGT L 40, 17.2.1996, s. 1).

⁽⁶⁾ EGT L 100, 19.4.1994, s. 42.

▼B

6. Förutom en inledande fas för miljöspecifikationerna för bränsle vilken inleds år 2000 måste det fastställas en andra fas som skall inledas år 2005 i syfte att göra det möjligt för industrin att göra de investeringar som är nödvändiga för att anpassa sina produktionsplaner.
7. Bensin och dieselbränslen som uppfyller de miljöspecifikationer som anges i bilagorna I, II, III och IV finns redan att tillgå på marknaden i Europeiska gemenskapen.
8. Det europeiska Auto-Oil-programmet, som det redogörs för i kommissionens meddelande om en framtida strategi för kontroll av atmosfäriska utsläpp från vägtransporter, bidrar till den vetenskapliga, tekniska och ekonomiska grunden för att rekommendera att det på gemenskapsnivå införs nya miljöspecifikationer för bensin och dieselbränslen.
9. Införandet av miljöspecifikationer för bensin och dieselbränslen är ett viktigt inslag i det paket av kostnadseffektiva åtgärder på europeisk och nationell/regional/lokal nivå som bör genomföras, med beaktande av de kostnader och den nytta som följer av en åtgärd.
10. Genomförandet av en kombination av åtgärder på europeisk och nationell/regional/lokal nivå för att minska utsläpp från fordon ingår i kommissionens övergripande strategi för att minska luftutsläppen från mobila och stationära källor på ett balanserat sätt som uppfyller lönsamhetskriterierna.
11. Det är nödvändigt att på kort sikt, särskilt i tätortsområden, få till stånd en minskning av förorenade utsläpp från fordon, inbegripet primärföroreningar såsom oförbrända kolväten och kolmonoxid, sekundärföroreningar såsom ozon samt giftiga utsläpp såsom bensen och partikelutsläpp. En minskning av de förorenade utsläppen från fordon i tätortsområden kan uppnås omedelbart för motorfordon genom ändringar i bränslesammansättningen.
12. Tillsats av syre och en betydande minskning av aromatiska kolväten, olefiner, bensen och svavel gör det möjligt att erhålla en bättre bränslekvalitet med tanke på luftkvaliteten.
13. Bestämmelserna i rådets direktiv 92/81/EEG av den 19 oktober 1992 om tillnärmning av punktskattesatser för mineraloljor ⁽¹⁾, särskilt artikel 8.4 i detta uppmuntrar inte medlemsstaterna till och kan hindra medlemsstaterna från att uppbära differentierade punktskatter i syfte att uppnå en högre bränslekvalitet än vad som krävs i gemenskapens bränslespecifikationer.
14. Medlemsstaternas användning av differentierade punktskatter kan främja införandet av mer avancerade bränslen i linje med nationella prioriteringar, nationell kapacitet och nationell behov.
15. Kommissionen har lagt fram ett förslag till direktiv om energiprodukter. Syftet med detta direktiv är bland annat att tillåta medlemsstaterna att på ett mer aktivt sätt använda sig av skatteincitament i form av differentierade punktskatter för att underlätta införandet av mer avancerade bränslen.
16. Bränslespecifikationer som inriktas på att minska utsläppen från både avgaser och avdunstning saknas i allmänhet.
17. Luftföroreningar som orsakas av bly från förbränningen av blyhaltig bensin utgör en risk för människors hälsa och för miljön. Det är ett stort framsteg att senast år 2000 praktiskt taget alla bensindrivna fordon kommer att kunna köra på blyfri bensin och därför är det lämpligt att kraftigt begränsa försäljningen av blyhaltig bensin.

⁽¹⁾ EGT L 316, 31.10.1992, s. 12. Direktivet senast ändrat genom direktiv 94/74/EG (EGT L 365, 31.12.1994, s. 46).

▼B

18. Behovet av att minska utsläppen från fordon och tillgången på nödvändig raffineringsteknik motiverar fastställandet av miljöspecifikationer för bränsle när det gäller försäljningen av blyfri bensin och dieselbränslen.
19. Det förefaller lämpligt att tillhandahålla två slags dieselbränslen varav det ena skall vara av högre kvalitet och två slags bensinbränslen varav det ena skall vara av högre kvalitet. Det är lämpligt att detta diesel- eller bensinbränsle av högre kvalitet ersätter diesel- eller bensinbränslet av lägre kvalitet på marknaden senast år 2005. Det bör dock på lämpligt sätt sörjas för att denna ersättning kan senareläggas när tillämpningen av tidpunkten år 2005 i en medlemsstat skulle förorsaka dess industrier allvarliga problem med att genomföra de nödvändiga ändringarna i produktionsanläggningarna.
20. För att skydda människors hälsa och/eller miljön i vissa agglomerationer eller i vissa ekologiskt känsliga områden med särskilda problem när det gäller luftkvalitet bör medlemsstaterna tillåtas att, om inte annat föreskrivs i ett förfarande som fastställs i detta direktiv, kräva att bränslen får säljas endast om de uppfyller strängare miljöspecifikationer än de som anges i detta direktiv. Detta förfarande är ett undantag från det informationsförfarandet i Europaparlamentets och rådets direktiv 98/34/EG av den 22 juni 1998 beträffande tekniska standarder och föreskrifter ⁽¹⁾.
21. I syfte att säkerställa att de bränslekvalitetsnormer som krävs enligt detta direktiv iakttas bör medlemsstaterna införa övervakningssystem. Dessa bör baseras på gemensamma förfaranden för provtagning och tester. Medlemsstaterna bör överlämna uppgifter om bränslekvalitet till kommissionen enligt en gemensam mall.
22. På grundval av en omfattande bedömning bör kommissionen lägga fram ett förslag som kompletterar de obligatoriska specifikationerna för bensin och dieselbränslen i bilagorna III och IV vilka skall tillämpas från och med den 1 januari 2005. Kommissionens förslag kan eventuellt också ange miljöspecifikationer för andra typer av bränslen såsom LPG, naturgas och biobränslen. Det finns fordonsparker med bundna transportmedel (bussar, taxibilar, distributions- och servicefordon osv.) som svarar för en stor del av föroreningen i tätortsområden och för vilka särskilda specifikationer skulle vara till nytta.
23. Ytterligare utveckling med avseende på referensmetoder för mätning av de specifikationer som anges i detta direktiv kan komma att bli önskvärda mot bakgrund av den vetenskapliga och tekniska utvecklingen. I detta syfte bör det föreskrivas att bilagorna till direktivet skall anpassas till den tekniska utvecklingen.
24. Rådets direktiv 85/210/EEG av den 20 mars 1985 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om blyhalten i bensin ⁽²⁾, rådets direktiv 85/536/EEG av den 5 december 1985 om besparing av råolja genom användning av ersättningsbränslekomponenter i bensin ⁽³⁾, samt artiklarna 1.1 b och 2.1 i rådets direktiv 93/12/EEG av den 23 mars 1993 om svavelhalten i vissa flytande bränslen ⁽⁴⁾, bör upphävas i enlighet härmed.
25. De övergångsbestämmelser för Österrike som anges i artikel 69 i 1994 års anslutningsakt omfattar artikel 7 i direktiv 85/210/EEG. Tillämpningen av denna övergångsbestämmelse bör av särskilda miljöskäl förlängas till och med den 1 januari 2000.

⁽¹⁾ EGT L 204, 21.7.1998, s. 37. Direktivet senast ändrat genom direktivet 98/48/EG (EGT L 217, 5.8.1998, s. 18).

⁽²⁾ EGT L 96, 3.4.1985, s. 25. Direktivet senast ändrat genom 1994 års anslutningsakt.

⁽³⁾ EGT L 334, 12.12.1985, s. 20. Direktivet ändrat genom kommissionens direktiv 87/441/EEG (EGT L 238, 21.8.1987, s. 40).

⁽⁴⁾ EGT L 74, 27.3.1993, s. 81.

▼ B

26. Europaparlamentet, rådet och kommissionen slöt den 20 december 1994 ett modus vivendi avseende genomförandeåtgärder för de rättsakter som antas enligt förfarandet i artikel 189b i fördraget ⁽¹⁾.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

▼ M4*Artikel 1***Tillämpningsområde**

I detta direktiv fastställs för vägfordon och mobila maskiner som inte är avsedda för vägtransport (inklusive fartyg på inre vattenvägar när de inte är till sjöss), jordbruks- och skogsbrukstraktorer samt fritidsbåtar när de inte är till sjöss

- a) hälso- och miljöbaserade tekniska specifikationer för bränslen som är avsedda för motorer med styrd tändning och med kompressionständning, med beaktande av de tekniska kraven på sådana motorer, och
- b) ett mål för minskade växthusgasutsläpp under hela livscykeln.

▼ M2*Artikel 2***Definitioner**

I detta direktiv avses med

1. *bensin*: alla flyktiga mineraloljor som är avsedda för användning i förbränningsmotorer med styrd tändning för framdrivning av fordon och som omfattas av KN-numren 2710 11 41, 2710 11 45, 2710 11 49, 2710 11 51 och 2710 11 59. ⁽²⁾
2. *dieselbränslen*: gasoljor som omfattas av KN-nummer 2710 19 41 ⁽³⁾ och som används för de motordrivna fordon som avses i direktiv 70/220/EEG och direktiv 88/77/EEG.

▼ M4

3. *gasoljor avsedda att användas i mobila maskiner som inte används för vägtransport (inklusive fartyg på inre vattenvägar) och i jord- och skogsbruksmaskiner samt fritidsbåtar*: alla petroleumbaserade flytande bränslen som omfattas av KN-nummer 2710 19 41 och 2710 19 45 ⁽⁴⁾ och är avsedda att användas i de motorer med kompressionständning som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv 94/25/EG ⁽⁵⁾, 97/68/EG ⁽⁶⁾ och 2000/25/EG ⁽⁷⁾.

▼ M2

4. *yttersta randområden*: för Frankrikes del de franska utomeuropeiska länderna och territorierna, för Portugals del Azorerna och Madeira och för Spaniens del Kanarieöarna.

▼ M4

5. *medlemsstater med låga lufttemperaturer sommartid*: Danmark, Estland, Finland, Irland, Lettland, Litauen, Sverige och Förenade kungariket.

⁽¹⁾ EGT C 102, 4.4.1996, s. 1.

⁽²⁾ KN-nummer i enlighet med Gemensamma tulltaxan i dess lydelse efter ändring genom kommissionens förordning (EG) nr 2031/2001 (EGT L 279, 23.10.2001, s. 1).

⁽³⁾ KN-nummer i enlighet med Gemensamma tulltaxan i dess lydelse efter ändring genom kommissionens förordning (EG) nr 2031/2001 (EGT L 279, 23.10.2001, s. 1).

⁽⁴⁾ KN-numren följer gemensamma tulltaxan (EGT L 256, 7.6.1987, s. 1).

⁽⁵⁾ EGT L 164, 30.6.1994, s. 15.

⁽⁶⁾ EGT L 59, 27.2.1998, s. 1.

⁽⁷⁾ EGT L 173, 12.7.2000, s. 1.

▼M4

6. *växthusgasutsläpp under hela livscykeln*: alla nettoutsläpp av CO₂, CH₄ och N₂O som är att hänföra till bränslet (inklusive alla dess blandningskomponenter) eller till den energi som levererats. Detta inkluderar alla relevanta faser från extraktion eller odling inklusive ändrad markanvändning, transport och distribution, bearbetning och förbränning, oavsett var sådana utsläpp inträffar.
7. *växthusgasutsläpp per energienhet*: totala massan växthusgasutsläpp i koldioxidekvivalenter som har samband med bränslet eller den energi som levererats, delat med bränslets eller den levererade energins totala energiinnehåll (för bränsle uttryckt som dess låga värmevärde).
8. *leverantör*: en enhet som ansvarar för överföring av bränsle eller energi genom en punkt för punktskatteuppbörd, eller, om ingen punktskatt ska uppbäras, vilken som helst annan relevant enhet som utsetts av en medlemsstat.
9. *biodrivmedel*: samma innebörd som i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/28/EG av den 23 april 2009 om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor ⁽¹⁾.

▼B*Artikel 3***Bensin**

1. Senast den 1 januari 2000 skall medlemsstaterna förbjuda försäljning av blyhaltig bensin inom sitt territorium.

▼M4

2. Medlemsstaterna ska säkerställa att bensin kan saluföras inom deras territorium endast om den uppfyller miljöspecifikationerna i bilaga I.

Medlemsstaterna får emellertid för de yttersta randområdena utfärda särskilda bestämmelser om införande av bensin med en högsta svavelhalt av 10 mg/kg. Medlemsstater som använder sig av denna bestämmelse ska underrätta kommissionen om detta.

3. Medlemsstaterna ska kräva att det på marknaden släpps ut bensin med en högsta syrehalt av 2,7 % och en högsta etanolhalt av 5 % fram till 2013, och får kräva att sådan bensin släpps ut på marknaden under längre tid om de anser detta nödvändigt. De ska se till att konsumenterna får lämplig information om andelen biodrivmedel i bensin och framför allt om lämplig användning av olika bensinblandningar.

4. Medlemsstater med låga sommartemperaturer får, med förbehåll för punkt 5, tillåta att bensin med ett högsta ångtryck av 70 kPa släpps ut på marknaden under sommarperioden.

Medlemsstater som inte omfattas av undantaget i första stycket får, med förbehåll för punkt 5, tillåta att bensin som innehåller etanol med ett högsta ångtryck av 60 kPa, plus det tillåtna undantaget för ångtryck enligt bilaga III, släpps ut på marknaden under sommarperioden, förutsatt att den använda etanolen är ett biodrivmedel.

5. Medlemsstater som vill tillämpa någotdera av undantagen i punkt 4 ska underrätta kommissionen om detta och lämna all relevant information. Kommissionen ska bedöma huruvida undantaget är önskvärt och hur länge det i så fall ska gälla, med beaktande av

- a) de socioekonomiska problem som undviks genom det högre ångtrycket, inklusive tidsbegränsade tekniska anpassningsbehov, och
- b) de miljö- eller hälsomässiga konsekvenserna av det högre ångtrycket och framför allt följderna för efterlevnaden av gemenskapens lag-

⁽¹⁾ EUT L 140, 5.6.2009, s. 16.

▼ **M4**

stiftning om luftkvalitet, såväl i den berörda medlemsstaten som i övriga medlemsstater.

Om kommissionens bedömning visar att undantaget kommer att leda till bristande efterlevnad av gemenskapens lagstiftning om luftkvalitet eller luftföroreningar, inklusive tillämpliga gränsvärden och utsläppstak, ska ansökan avslås. Kommissionen ska även beakta tillämpliga målvärden.

Om kommissionen inte har framfört några invändningar inom sex månader efter det att all relevant information inkommit får medlemsstaten börja tillämpa undantaget.

6. Utan hinder av punkt 1 får medlemsstaterna även fortsättningsvis tillåta försäljning av små mängder blyhaltig bensin med en blyhalt på högst 0,15 g/l med högst 0,03 % av den totala försäljningen, för användning i äldre fordon av karakteristiskt slag och för distribution genom särskilda intressegrupper.

Artikel 4

Dieselbränsle

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att dieselbränslen kan släppas ut på marknaden inom deras territorium endast om de uppfyller specifikationerna i bilaga II.

Trots kraven i bilaga II får medlemsstaterna tillåta att diesel med en halt av fettsyrametylester (Fame) på över 7 % släpps ut på marknaden.

Medlemsstaterna ska se till att konsumenterna får lämplig information om andelen biodrivmedel i dieselbränslen, särskilt om halten av Fame.

2. Medlemsstaterna ska se till att gasoljor som är avsedda att användas i mobila maskiner som inte används för vägtransport (inklusive fartyg på inre vattenvägar), i jord- och skogsbruksmaskiner och i fritidsbåtar senast den 1 januari 2008 får släppas ut på marknaden inom deras territorium endast om dessa gasoljor har ett svavelinnehåll på högst 1 000 mg/kg. Från och med den 1 januari 2011 ska den högsta tillåtna svavelhalten i sådana gasoljor vara 10 mg/kg. Medlemsstaterna ska se till att andra flytande bränslen än sådana gasoljor får användas i fartyg på inre vattenvägar och i fritidsbåtar endast om bränslenas svavelhalt inte överstiger den högsta tillåtna svavelhalten i gasoljorna.

För att ta hänsyn till smärre föroreningar i leveranskedjan får dock medlemsstaterna från och med den 1 januari 2011 tillåta att gasoljor som är avsedda att användas i mobila maskiner som inte används för vägtransport (inklusive fartyg på inre vattenvägar), och i jord- och skogsbruksmaskiner och fritidsbåtar har en svavelhalt på upp till 20 mg/kg vid den slutliga distributionen till slutanvändarna. Medlemsstaterna får fram till och med den 31 december 2011 även tillåta fortsatt utsläppande på marknaden av gasoljor med en svavelhalt på upp till 1 000 mg/kg, avsedda för järnvägsfordon och jord- och skogsbruksmaskiner, om de kan garantera att utsläppskontrollsystemens funktion inte kommer att äventyras.

3. Medlemsstaterna får för de yttersta randområdena utfärda särskilda bestämmelser om införande av dieselbränsle och gasoljor med en högsta svavelhalt av 10 mg/kg. Medlemsstater som använder sig av denna bestämmelse ska underrätta kommissionen om detta.

4. För medlemsstater med strängt vinterklimat får den maximala destillationspunkten på 65 % vid 250 °C för dieselbränslen och gasoljor ersättas med en maximal destillationspunkt på 10 % (volymprocent) vid 180 °C.

▼B*Artikel 5***Fri omsättning**

Ingen medlemsstat får förbjuda, begränsa eller förhindra utsläppandet på marknaden av bränslen som uppfyller kraven i det här direktivet.

*Artikel 6***Försäljning av bränslen med strängare miljöspecifikationer****▼M2**

1. Genom undantag från artiklarna 3, 4 och 5, och i enlighet med artikel 95.10 i fördraget, får en medlemsstat vidta åtgärder för att kräva att bränslen får saluföras inom bestämda områden inom dess territorium endast om den uppfyller strängare miljöspecifikationer än de som föreskrivs i detta direktiv i fråga om hela eller delar av fordonsparken för att skydda befolkningens hälsa i specifik tätbebyggelse eller miljön i ett visst ekologiskt eller miljömässigt känsligt område i den medlemsstaten, om luft eller grundvattenföroreningar utgör, eller rimligtvis kan förväntas utgöra, ett allvarligt och återkommande problem för människors hälsa eller för miljön.

▼B

2. En medlemsstat som önskar utnyttja ett undantag enligt punkt 1 skall i förväg förelägga kommissionen en begäran om detta tillsammans med en motivering. Motiveringen skall innefatta belegg för att undantaget är i överensstämmelse med proportionalitetsprincipen och att det inte kommer att störa den fria rörligheten för personer och varor.

▼M2

3. De berörda medlemsstaterna skall förse kommissionen med relevanta miljöuppgifter om den aktuella tätbebyggelsen eller det aktuella området och även om den inverkan på miljön som de föreslagna åtgärderna förutses ha.

▼B

4. Kommissionen skall utan dröjsmål överlämna dessa uppgifter till de övriga medlemsstaterna.

5. Medlemsstaterna får lämna synpunkter på begäran och åtföljande motivering senast två månader efter det att kommissionen har överlämnat uppgifterna.

6. Kommissionen skall fatta beslut om medlemsstaters begäran senast tre månader efter det att medlemsstaterna har lämnat sina synpunkter. Kommissionen skall beakta medlemsstaternas synpunkter och meddela dem sitt beslut samt samtidigt informera Europaparlamentet och rådet.

▼M2

▼B*Artikel 7***Förändrad tillgång på råoljor**

Om raffinaderierna i en medlemsstat på grund av en plötslig förändring av tillgången på råoljor eller petroleumprodukter till följd av exceptionella händelser får svårigheter att uppfylla kraven på bränslespecifikationer enligt artiklarna 3 och 4, skall medlemsstaten informera kommissionen om detta. Kommissionen får, efter att ha informerat de andra medlemsstaterna, tillåta högre gränsvärden i den medlemsstaten för en eller flera bränslekomponenter under en period på högst sex månader.

Kommissionen skall meddela medlemsstaterna och informera Europaparlamentet och rådet om sitt beslut.

En medlemsstat får hänskjuta kommissionens beslut till rådet senast en månad efter meddelandet.

▼B

Rådet får, med kvalificerad majoritet, fatta ett annat beslut senast en månad efter det att beslutet har hänskjutits till rådet.

▼M4*Artikel 7a***Minskade växthusgasutsläpp**

1. Medlemsstaterna ska utse den leverantör eller de leverantörer som ansvarar för övervakningen och rapporteringen av växthusgasutsläpp per energienhet under hela livscykeln från det bränsle eller den energi som levereras. Medlemsstaterna ska se till att leverantörer av el avsedd för vägfordon kan välja att bidra till minskningskravet enligt punkt 2 om de kan visa att de på ett adekvat sätt kan mäta och övervaka den levererade elen till sådana fordon.

Med verkan från och med den 1 januari 2011 ska leverantörerna årligen rapportera till den myndighet som utsetts av medlemsstaten om växthusgasintensiteten hos de bränslen och den energi som levererats inom varje medlemsstat, genom att tillhandahålla minst följande information:

- a) Den totala volymen för varje typ av bränsle eller energi som levererats samt uppgifter om var bränslet eller energin köpts och om dess ursprung.
- b) Växthusgasutsläppen per energienhet under hela livscykeln.

Medlemsstaterna ska se till att rapporterna blir granskade.

Kommissionen ska vid behov ta fram riktlinjer för genomförandet av denna punkt.

2. Medlemsstaterna ska ålägga leverantörerna att så gradvis som möjligt minska växthusgasutsläppen per energienhet från bränslen och energi under hela livscykeln med upp till 10 % fram till den 31 december 2020, jämfört med den lägsta standard för bränslen som avses i punkt 5 b. Minskningen ska åstadkommas enligt följande:

- a) 6 % senast den 31 december 2020. Medlemsstaterna får kräva att leverantörerna för att åstadkomma denna minskning ska uppnå ett etappmål på 2 % senast den 31 december 2014 och på 4 % senast den 31 december 2017.
- b) Ett vägledande ytterligare mål, om inget annat följer av artikel 9.1 h, på 2 % fram till den 31 december 2020, vilket ska åstadkommas genom en av eller båda följande metoder:
 - i) Leverans av energi avsedd för transportändamål för användning i alla typer av vägfordon, mobila maskiner som inte är avsedda för vägtransport (inklusive fartyg på inre vattenvägar), jord- och skogsbruksmaskiner och fritidsbåtar.
 - ii) Användning av varje slag av teknik (inklusive avskiljning och lagring av koldioxid) som kan bidra till att minska växthusgasutsläppen per energienhet under hela livscykeln från det bränsle eller den energi som levereras.
- c) Ett vägledande ytterligare mål, om inget annat följer av artikel 9.1 i, på 2 % fram till den 31 december 2020, vilket ska åstadkommas genom användning av tillgodohavanden som förvärvas genom Kyoto-protokollets mekanism för ren utveckling på de villkor som anges i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG av den 13 oktober 2003 om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen ⁽¹⁾, i syfte att få till stånd minskningar i bränsleleveranssektorn.

3. Växthusgasutsläpp under hela livscykeln från biodrivmedel ska beräknas i enlighet med artikel 7d. Växthusgasutsläpp under hela livs-

⁽¹⁾ EUT L 275, 25.10.2003, s. 32.

▼M4

cykeln från andra bränslen och från energi ska beräknas enligt en metod som fastställs i enlighet med punkt 5 i den här artikeln.

4. Medlemsstaterna ska se till att en grupp leverantörer kan välja att uppfylla minskningskraven enligt punkt 2 gemensamt. I sådana fall ska de anses vara en enda leverantör för de syften som anges i punkt 2.
5. De åtgärder som krävs för genomförandet av denna artikel, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 11.4. Dessa åtgärder omfattar särskilt
 - a) en metod för beräkning av växthusgasutsläpp under hela livscykeln från andra bränslen än biodrivmedel och från energi,
 - b) en metod för att för de syften som anges i punkt 2 före den 1 januari 2011 fastställa en lägsta standard för bränslen baserad på växthusgasutsläppen per energienhet under hela livscykeln från fossila bränslen under 2010,
 - c) eventuella bestämmelser som krävs för tillämpningen av punkt 4,
 - d) en metod för att beräkna bidraget från eldrivna vägfordon, vilken ska vara förenlig med artikel 3.4 i direktiv 2009/28/EG.

*Artikel 7b***Hållbarhetskriterier för biodrivmedel**

1. Oavsett om råvarorna odlats inom eller utanför gemenskapens territorium ska energi från biodrivmedel beaktas för de syften som anges i artikel 7a endast om de uppfyller hållbarhetskriterierna i punkterna 2–6 i den här artikeln.

Biodrivmedel som framställts av avfall och restprodukter, utom restprodukter från jordbruk, vattenbruk, fiske och skogsbruk, behöver emellertid endast uppfylla hållbarhetskriterierna i punkt 2 i den här artikeln för att beaktas för de syften som anges i artikel 7a.

2. De minskade växthusgasutsläppen genom användningen av biodrivmedel för de syften som anges i punkt 1 ska vara åtminstone 35 %.

Från och med den 1 januari 2017 ska de minskade växthusgasutsläppen genom användningen av biodrivmedel för de syften som anges i punkt 1 vara åtminstone 50 %. Från och med den 1 januari 2018 ska denna minskning av växthusgasutsläppen vara åtminstone 60 % för biodrivmedel som producerats i anläggningar vars produktion startat den 1 januari 2017 eller senare.

De minskade växthusgasutsläppen genom användning av biodrivmedel ska beräknas i enlighet med artikel 7d.1.

För biodrivmedel som har producerats i anläggningar som var i drift den 23 januari 2008, ska det första stycket tillämpas från och med den 1 april 2013.

3. Biodrivmedel som beaktas för de syften som anges i punkt 1 får inte produceras från råvaror från mark som har stort värde för den biologiska mångfalden, dvs. mark vars status i januari 2008 eller därefter utgjordes av något av följande, oavsett om marken fortfarande har denna status:

- a) Naturskog och annan trädbevuxen mark, dvs. skog och annan trädbevuxen mark med inhemska arter, där det inte finns några klart synliga tecken på mänsklig verksamhet och där de ekologiska processerna inte störts i betydande utsträckning.
- b) Områden som utsetts
 - i) i lag eller av den relevanta behöriga myndigheten för naturskyddssyften, eller

▼M4

- ii) för att skydda sällsynta, hotade eller utrotningshotade ekosystem eller arter som är erkända i internationella avtal eller ingår i förteckningar som utarbetats av mellanstatliga organisationer eller av Internationella naturskyddsunionen, förutsatt att de erkänts i enlighet med artikel 7c.4 andra stycket,

om det inte finns belägg för att produktionen av råvarorna inte påverkar dessa naturskyddssyften.

- c) Gräsmark med stor biologisk mångfald som är
 - i) naturlig, dvs. gräsmark som skulle förbli gräsmark i avsaknad av mänsklig verksamhet och som bibehåller den naturliga artsammansättningen och ekologiska särdrag och processer, eller
 - ii) icke naturlig, dvs. gräsmark som skulle upphöra att vara gräsmark i avsaknad av mänsklig verksamhet och som är rik på arter och inte skadad, om det inte finns belägg för att insamlande av råvaran är nödvändig för att bevara markens status som gräsmark.

Kommissionen ska fastställa kriterier och geografisk räckvidd för de gräsområden som ska omfattas av första stycket c. Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 11.4.

4. Biodrivmedel som beaktas för de syften som anges i punkt 1 ska inte produceras från råvaror från mark med stora kollager, dvs. mark vars status i januari 2008 utgjordes av något av följande, men som inte längre gör det.

- a) Våtmarker, dvs. mark som under hela året, eller en betydande del av året, är täckt eller genomdränkt av vatten.
- b) Kontinuerligt besogade områden, dvs. mark som omfattar mer än en hektar med träd som är högre än fem meter och ett krontak som täcker mer än 30 % av ytan, eller med befintliga träd som kan uppnå dessa värden.
- c) Mark som omfattar mer än en hektar med träd som är högre än fem meter och ett krontak som täcker mellan 10 % och 30 % av ytan eller med befintliga träd som kan uppnå dessa värden, om det inte kan visas att kollagret i området före och efter omställning är sådant att, när metoden som anges i del C i bilaga IV tillämpas, villkoren i punkt 2 i denna artikel skulle uppfyllas.

Bestämmelserna i den här punkten gäller inte om marken, vid tidpunkten då råvarorna anskaffades, hade samma status som i januari 2008.

5. Biodrivmedel som beaktas för de syften som anges i punkt 1 ska inte framställas från råvaror som erhålls från mark som var torvmark i januari 2008, om det inte finns belägg för att odling och skörd av detta råmaterial inte medför dränering av tidigare odikad mark.

6. Jordbruksråvaror som odlats i gemenskapen och som används för produktion av biodrivmedel som beaktas för de syften som anges i artikel 7a ska införskaffas i enlighet med kraven och normerna i de bestämmelser som avses under rubriken Miljö i del A och i punkt 9 i bilaga II till rådets förordning (EG) nr 73/2009 av den 19 januari 2009 om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd för jordbrukare inom den gemensamma jordbrukspolitiken och om upprättande av vissa stödsystem för jordbrukare ⁽¹⁾ samt i enlighet med de minimikrav för god jordbrukshävd och goda miljöförhållanden som anges i artikel 6.1 i den förordningen.

7. Kommissionen ska, för tredjeländer och medlemsstater som är viktiga källor till biodrivmedel eller till råvaror för biodrivmedel som används i gemenskapen, vartannat år för Europaparlamentet och rådet lägga fram en rapport om de nationella åtgärder som vidtas för att

⁽¹⁾ EUT L 30, 31.1.2009, s. 16.

▼ **M4**

beakta hållbarhetskriterierna i punkterna 2–5 och för att skydda mark, vatten och luft. Den första rapporten ska överlämnas 2012.

Kommissionen ska vartannat år rapportera till Europaparlamentet och rådet om vilken inverkan den ökade efterfrågan på biodrivmedel har haft på den sociala hållbarheten i gemenskapen och i tredjeländer och om vilken verkan gemenskapens biodrivmedelspolitik har haft på tillgången till livsmedel till överkomligt pris, särskilt för människor som lever i utvecklingsländer, samt om bredare utvecklingsfrågor. Rapporterna ska ta upp respekten för markrättigheter. Rapporterna ska för tredjeländer och medlemsstater som är viktiga källor för råvaror till biodrivmedel som används i gemenskapen ange huruvida landet har ratificerat och genomfört var och en av följande ILO-konventioner:

- Konvention (nr 29) angående tvångs- eller obligatoriskt arbete.
- Konvention (nr 87) angående föreningsfrihet och skydd för organisationsrätten.
- Konvention (nr 98) angående tillämpning av principerna för organisationsrätten och den kollektiva förhandlingsrätten.
- Konvention (nr 100) angående lika lön för män och kvinnor för arbete av lika värde.
- Konvention (nr 105) angående avskaffande av tvångsarbete.
- Konvention (nr 111) angående diskriminering i fråga om anställning och yrkesutövning.
- Konvention (nr 138) om minimiålder för tillträde till arbete.
- Konvention (nr 182) om förbud mot och omedelbara åtgärder för att avskaffa de värsta formerna av barnarbete.

Dessa rapporter ska för tredjeländer och medlemsstater som är viktiga källor till råvaror för biodrivmedel som används inom gemenskapen ange huruvida landet har ratificerat och genomfört

- Cartagenaprotokollet om biosäkerhet,
- konventionen om internationell handel med utrotningshotade arter av vilda djur och växter.

Den första rapporten ska överlämnas 2012. Kommissionen ska vid behov föreslå korrigerande åtgärder, i synnerhet om det visar sig att produktionen av biodrivmedel i betydande grad påverkar livsmedelspriserna.

8. Med avseende de syften som anges i punkt 1 får medlemsstaterna inte av andra skäl som rör hållbarhet vägra att beakta biodrivmedel som erhållits i enlighet med denna artikel.

Artikel 7c

Kontroll av överensstämmelse med hållbarhetskriterierna för biodrivmedel

1. I de fall biodrivmedel ska beaktas för de syften som anges i artikel 7a, ska medlemsstaterna kräva att de ekonomiska aktörerna visar att de hållbarhetskriterier som anges i artikel 7b.2–7b.5 har uppfyllts. För detta syfte ska de kräva att de ekonomiska aktörerna använder ett massbalanssystem som

- a) medger att partier med råvaror eller biodrivmedel med olika hållbarhetsegenskaper kan blandas,
- b) kräver information om hållbarhetsegenskaperna hos och storleken på de partier som avses i led a förblir kopplade till blandningen, och
- c) fastställer att summan av alla partier som tas från blandningen ska beskrivas ha samma hållbarhetsegenskaper, i samma mängder, som summan av alla partier som har tillförts blandningen.

▼M4

2. Kommissionen ska 2010 och 2012 rapportera till Europaparlamentet och rådet om driften av den massbalansmetod för kontroll av överensstämmelse som beskrivs i punkt 1 och om möjligheten att tillåta andra kontrollmetoder för vissa eller alla typer av råvaror eller biodrivmedel. Kommissionen ska i sin bedömning beakta de kontrollmetoder där information om hållbarhetsegenskaper inte behöver vara fysiskt kopplad till vissa partier eller blandningar. Vid bedömningen ska man beakta behovet av att bibehålla kontrollsystemets integritet och effektivitet, samtidigt som man undviker att lägga en orimligt tung börda på industrin. Rapporten ska när så är lämpligt åtföljas av förslag till Europaparlamentet och rådet beträffande användningen av andra kontrollmetoder.

3. Medlemsstaterna ska vidta åtgärder för att se till att de ekonomiska aktörerna tillhandahåller tillförlitlig information och att de på begäran gör de uppgifter som låg till grund för informationen tillgängliga för medlemsstaten. Medlemsstaterna ska kräva att de ekonomiska aktörerna ser till att informationen genomgår en tillfredsställande oberoende granskning och att de tillhandahåller bevis på att detta har gjorts. Granskningen ska kontrollera att de system som de ekonomiska aktörerna använder är korrekta, tillförlitliga och skyddade mot bedrägerier. Granskningen ska också innehålla en utvärdering av provtagningens frekvens och den metod som använts för den samt av uppgifternas tillförlitlighet.

Den information som avses i första stycket ska i synnerhet inbegripa information om hur hållbarhetskriterierna i artikel 7b.2–7b.5 har respekterats och lämplig och relevant information om de åtgärder som vidtagits för att skydda mark, vatten och luft, för att återställa skadad mark, för att undvika överdriven vattenförbrukning i områden med knapp vattentillgång samt lämplig och relevant information om de åtgärder som vidtagits för att ta hänsyn till de aspekter som avses i artikel 7b.7 andra stycket.

Kommissionen ska i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 11.3 upprätta en förteckning över den lämpliga och relevanta information som avses i de första två styckena. Den ska särskilt se till att tillhandahållandet av informationen inte innebär en orimligt tung administrativ börda för aktörerna i allmänhet och för småbrukare, producentorganisationer och kooperativ i synnerhet.

De skyldigheter som anges i denna punkt ska gälla oavsett om biodrivmedlen produceras inom gemenskapen eller importeras.

Medlemsstaterna ska i aggregerad form lägga fram den information som avses i första stycket för kommissionen. Kommissionen ska offentliggöra denna information på den öppenhetsplattform som avses i artikel 24 i direktiv 2009/28/EG i sammanfattad form, där konfidentialiteten hos kommersiellt känsliga uppgifter bevaras.

4. Gemenskapen ska sträva efter att ingå bilaterala eller multilaterala avtal med tredjeländer vilka innehåller bestämmelser om hållbarhetskriterier som motsvarar de kriterier som fastställs i detta direktiv. När gemenskapen har ingått avtal vilka innehåller bestämmelser i ämnen som omfattas av de hållbarhetskriterier som anges i artikel 7b.2–7b.5, får kommissionen besluta att dessa avtal visar att biodrivmedel som produceras från råvaror som odlats i dessa länder uppfyller hållbarhetskriterierna i fråga. Vid ingåendet av dessa avtal ska särskild uppmärksamhet ägnas de åtgärder som vidtagits för att bevara områden som erbjuder grundläggande ekosystemtjänster i kritiska lägen (bl.a. skydd av avrinningsområden och erosionsskydd), skydd av mark, vatten och luft, indirekta ändringar i markanvändning, återställande av skadad mark, undvikande av överdriven vattenförbrukning i områden med knapp vattentillgång samt de aspekter som avses i artikel 7b.7 andra stycket.

Kommissionen får besluta att frivilliga nationella eller internationella system med normer för produktion av biomassaprodukter innehåller tillförlitliga uppgifter för de syften som anges i artikel 7b.2 eller visar

▼ **M4**

att leveranserna av biodrivmedel uppfyller hållbarhetskriterierna i artikel 7b.3–7b.5. Kommissionen får besluta att dessa system innehåller tillförlitliga uppgifter om vilka åtgärder som vidtagits för att skydda områden som erbjuder grundläggande ekosystemtjänster i kritiska lägen (bl.a. skydd av avrinningsområden och erosionsskydd), skydd av mark, vatten och luft, återställande av skadad mark, undvikande av överdriven vattenförbrukning i områden med knapp vattentillgång samt om de aspekter som avses i artikel 7b.7 andra stycket. Kommissionen får också erkänna skyddsområden för sällsynta, hotade eller utrotningshotade ekosystem eller arter som erkänns genom internationella avtal eller ingår i förteckningar som utarbetats av mellanstatliga organisationer eller av Internationella naturskyddsunionen, vid tillämpning av artikel 7b.3 b ii.

Kommissionen får besluta att frivilliga nationella eller internationella system för att mäta minskningen av växthusgasutsläpp innehåller tillförlitliga uppgifter för de syften som anges i artikel 7b.2.

Kommissionen får besluta att mark som omfattas av ett nationellt eller regionalt program för återställande av allvarligt skadad eller kraftigt förorenad mark uppfyller de kriterier som fastställs i del C punkt 9 i bilaga IV.

5. För att kommissionen ska fatta beslut i enlighet med punkt 4 krävs det att avtalet eller systemet uppfyller tillfredsställande normer för tillförlitlighet, öppenhet och oberoende granskning. System för att mäta minskningen av växthusgasutsläpp ska också uppfylla de krav på metoder som anges i bilaga IV. Förteckningar över de områden med stort värde för den biologiska mångfalden som avses i artikel 7b.3 b ii ska uppfylla tillfredsställande normer för objektivitet och överensstämma med internationellt erkända normer samt kunna överklagas på lämpligt sätt.

6. Beslut enligt punkt 4 ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 11.3. De ska ha en giltighetsperiod på högst fem år.

7. Om en ekonomisk aktör lägger fram bevis eller uppgifter som erhållits i enlighet med ett avtal eller system som varit föremål för ett beslut enligt punkt 4, i den utsträckning som omfattas av det beslutet, får en medlemsstat inte kräva att leverantören tillhandahåller ytterligare bevis på överensstämmelse med de hållbarhetskriterier som fastställs i artikel 7b.2–7b.5 eller information om de åtgärder som avses i punkt 3 andra stycket i den här artikeln.

8. På begäran av en medlemsstat eller på eget initiativ ska kommissionen undersöka tillämpningen av artikel 7b i fråga om en källa för biodrivmedel och, inom sex månader från mottagandet av en begäran och i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 11.3, besluta om den berörda medlemsstaten får beakta biodrivmedel från den källan med avseende på de syften som anges i artikel 7a.

9. Senast den 31 december 2012 ska kommissionen rapportera till Europaparlamentet och rådet om

- a) effektiviteten hos systemet för tillhandahållande av information om hållbarhetskriterier, och
- b) huruvida det är genomförbart och lämpligt att införa bindande krav i fråga om skyddet av luft, mark eller vatten, med hänsyn till de senaste vetenskapliga rönen och till gemenskapens internationella förpliktelser.

Vid behov ska kommissionen föreslå korrigerande åtgärder.

▼ **M4***Artikel 7d***Beräkning av växthusgaspåverkan av biodrivmedel under hela livscykeln**

1. Med avseende på tillämpningen av artikel 7a och artikel 7b.2 ska de minskade växthusgasutsläppen genom användning av biodrivmedel under hela livscykeln beräknas enligt följande, nämligen

- a) genom att använda normalvärdet när ett normalvärde för minskningen av växthusgasutsläppen för en produktionskedja för biodrivmedel fastställs i del A eller B i bilaga IV och när e_f -värdet för dessa biodrivmedel, som beräknas i enlighet med del C punkt 7 i bilaga IV, är lika med eller mindre än noll,
- b) genom att använda ett faktiskt värde som beräknas i enlighet med den metod som fastställs i del C i bilaga IV, eller
- c) genom att använda ett värde beräknat som summan av faktorerna i den formel som avses i del C punkt 1 i bilaga IV, varvid de disaggregerade normalvärdena i del D eller E i bilaga IV får användas för vissa faktorer, och faktiska värden beräknade i enlighet med den metod som fastställs i del C i bilaga IV för alla övriga faktorer.

2. Senast den 31 mars 2010 ska medlemsstaterna till kommissionen överlämna en rapport med en förteckning över de områden på deras territorier som klassificeras som nivå 2 enligt den gemensamma nomenklaturen för statistiska territoriella enheter (Nuts) eller som en mer disaggregerad Nuts-nivå i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1059/2003 av den 26 maj 2003 om inrättande av en gemensam nomenklatur för statistiska territoriella enheter (Nuts) ⁽¹⁾, när de typiska växthusgasutsläppen från odling av jordbruksråvaror kan förväntas vara lägre än eller lika höga som de utsläpp som rapporterats under rubriken ”Disaggregerade normalvärden för odling” i del D i bilaga IV till detta direktiv, varvid rapporten ska åtföljas av en beskrivning av den metod och de uppgifter som använts för att sammanställa förteckningen. Metoden ska beakta markegenskaperna, klimatet och förväntad skördenivå.

3. Normalvärdena i del A i bilaga IV och de disaggregerade normalvärdena för odling i del D i bilaga IV får användas endast om råvarorna

- a) odlas utanför gemenskapen,
- b) odlas inom gemenskapen i områden som ingår i de förteckningar som avses i punkt 2, eller
- c) är avfall eller restprodukter som inte härrör från jordbruk, vattenbruk eller fiske.

För biodrivmedel som inte omfattas av led a, b eller c ska de faktiska värdena för odling användas.

4. Senast den 31 mars 2010 ska kommissionen överlämna en rapport till Europaparlamentet och rådet om möjligheten att upprätta förteckningar över områden i tredjeländer där de typiska växthusgasutsläppen från odling av jordbruksråvaror kan förväntas bli lägre än eller lika höga som de utsläpp som rapporterats under rubriken ”Odling” i del D i bilaga IV, varvid rapporten om möjligt ska åtföljas av sådana förteckningar och en beskrivning av den metod och de uppgifter som använts för att sammanställa dem. Rapporten ska vid behov åtföljas av relevanta förslag.

5. Kommissionen ska senast den 31 december 2012 och därefter vartannat år rapportera om de uppskattade typiska värdena och normalvärdena i delarna B och E i bilaga IV, med särskilt beaktande av utsläpp från transporter och bearbetning, och får om nödvändigt besluta att korrigera värdena. Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga

⁽¹⁾ EUT L 154, 21.6.2003, s. 1.

▼M4

delar av detta direktiv, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 11.4.

6. Kommissionen ska senast den 31 december 2010 lägga fram en rapport till Europaparlamentet och rådet med en översyn av konsekvenserna av indirekta ändringar av markanvändning på växthusgasutsläppen och möjliga vägar för att minimera dessa konsekvenser. Rapporten ska, vid behov, åtföljas av ett förslag, som grundar sig på bästa tillgängliga vetenskapliga rön, och innehålla en konkret metod för utsläpp från förändringar i kollager som orsakas av indirekta ändringar av markanvändningen, för att säkerställa efterlevnad av detta direktiv, särskilt artikel 7b.2.

Ett sådant förslag ska omfatta nödvändiga skyddsåtgärder för att ge säkerhet åt investeringar, som gjorts innan denna metod tillämpas. Med avseende på anläggningar som producerade biodrivmedel före slutet av 2013 ska tillämpningen av de åtgärder som avses i första stycket inte, förrän den 31 december 2017, leda till att biodrivmedel som produceras i dessa anläggningar inte anses uppfylla hållbarhetskriterierna enligt detta direktiv om de annars hade gjort det, under förutsättning att dessa biodrivmedel medför en minskning av växthusgasutsläpp på minst 45 %. Detta ska gälla för biodrivmedelsanläggningarnas kapacitet vid slutet av 2012.

Europaparlamentet och rådet ska sträva efter att fatta beslut senast den 31 december 2012 om sådana eventuella förslag som lagts fram av kommissionen.

7. Bilaga IV får anpassas till den tekniska och vetenskapliga utvecklingen, bland annat genom tillägg av värden för ytterligare produktionskedjor för biodrivmedel för samma eller för andra råvaror och genom ändring av den metod som fastställs i del C. Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv, bland annat genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 11.4.

När det gäller anpassning av normalvärdena och den metod som fastställs i bilaga IV, ska särskild uppmärksamhet ägnas

- redovisningsmetoden för avfall och restprodukter,
- redovisningsmetoden för samprodukter,
- redovisningsmetoden för kraftvärme, och
- den status som tilldelas skörderester som samprodukter.

Normalvärdena för biodiesel av vegetabilisk eller animalisk avfallsolja ska ses över så snart som möjligt.

Eventuella ändringar av eller tillägg till förteckningen över normalvärden i bilaga IV ska uppfylla följande:

- a) Om bidraget till de totala utsläppen från en faktor är litet, om avvikelsen är begränsad eller om det är mycket dyrt eller besvärligt att fastställa de faktiska värdena, ska normalvärdena vara typiska för normala produktionsprocesser.
- b) I alla övriga fall ska normalvärdena vara konservativa jämfört med normala produktionsprocesser.

8. Detaljerade definitioner ska fastställas, inbegripet de tekniska specifikationer som krävs för de kategorier som anges i del C punkt 9 i bilaga IV. Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 11.4.

▼ **M4***Artikel 7e***Genomförandeåtgärder och rapporter om hållbarhet när det gäller biodrivmedel**

1. De genomförandeåtgärder som avses i artiklarna 7b.3 andra stycket, 7c.3 tredje stycket, 7c.6, 7c.8, 7d.5, 7d.7 första stycket och 7d.8 ska även fullt ut beakta de syften som anges i direktiv 2009/28/EG.

2. De rapporter från kommissionen till Europaparlamentet och rådet som avses i artiklarna 7b.7, 7c.2, 7c.9, 7d.4, 7d.5 och 7d.6 första stycket, liksom de rapporter och den information som lämnats in i enlighet med artikel 7c.3 första och femte styckena och artikel 7d.2, ska utarbetas och överlämnas i enlighet med såväl direktiv 2009/28/EG som med det här direktivet.

▼ **M2***Artikel 8***Övervakning av efterlevnaden samt rapportering**▼ **M4**

1. Medlemsstaterna ska övervaka att kraven i artiklarna 3 och 4 uppfylls för bensin och dieselbränslen, på grundval av de analysmetoder som anges i Europastandarderna EN 228:2004 och EN 590:2004.

▼ **M2**

2. Medlemsstaterna skall inrätta ett system för övervakning av bränslekvaliteten i överensstämmelse med den relevanta europeiska standarden. Användningen av ett alternativt system för övervakning av bränslekvaliteten kan tillåtas, under förutsättning att resultatet av ett sådant system har motsvarande tillförlitlighet.

3. Medlemsstaterna skall senast den 30 juni varje år lämna in en rapport om sina nationella uppgifter om bränslekvalitet för föregående kalenderår. Den första rapporten skall lämnas in senast den 30 juni 2002. Från och med 1994 skall rapporten utformas i överensstämmelse med beskrivningen i den relevanta europeiska standarden. Medlemsstaterna skall dessutom redogöra för den sammanlagda volymen bensin och dieselbränslen som saluförs på deras territorium och den saluförda volymen blyfri bensin och dieselbränslen som innehåller mindre än 10 mg/kg svavel. Vidare skall medlemsstaterna på grundval av en lämpligt balanserad geografisk täckning årligen uppge tillgången på bensin och dieselbränslen som innehåller högst 10 mg/kg svavel och som saluförs inom det egna territoriet.

4. Kommissionen skall se till att den information som lämnas in i enlighet med punkt 3 omgående görs tillgänglig på lämpligt sätt. Kommissionen skall årligen och för första gången den 31 december 2003 offentliggöra en rapport om den faktiska bränslekvaliteten i de olika medlemsstaterna och om den geografiska täckningen för bränslen med en svavelhalt på högst 10 mg/kg i syfte att tillhandahålla en översikt över uppgifter om bränslekvaliteten i de olika medlemsstaterna.

▼ **M4***Artikel 8a***Metalltillsatser**

1. Kommissionen ska göra en bedömning av de risker för hälsa och miljö som är förenade med användningen av metalltillsatser i bränsle och ska utveckla en testmetod för detta ändamål. Den ska rapportera sina slutsatser till Europaparlamentet och rådet senast den 31 december 2012.

2. Innan en testmetod enligt punkt 1 har utvecklats ska förekomsten av metalltillsatsen metylcyclopentadienyl-mangantrikarbonyl (MMT) i bränsle begränsas till 6 mg Mn per liter från och med den 1 januari

▼ **M4**

2011. Gränsvärdet ska vara 2 mg Mn per liter från och med den 1 januari 2014.

3. Det gränsvärde för MMT-halten i bränsle som anges i punkt 2 ska ses över på grundval av resultaten från den bedömning som ska göras med användning av den testmetod som avses i punkt 1. Det får sänkas till noll om detta är motiverat enligt riskbedömningen. Gränsvärdet får inte höjas om detta inte är motiverat enligt riskbedömningen. Denna åtgärd, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 11.4.

4. Medlemsstaterna ska se till att en märkning med uppgifter om innehållet av metalltillsatser i bränsle visas på alla ställen där ett bränsle med metalltillsatser tillhandahålls konsumenterna.

5. Märkningen ska innehålla följande text: ”Innehåller metalltillsatser”.

6. Märkningen ska fästas väl synlig på det ställe där bränsletypen anges. Märkningen ska ha en storlek och ett typsnitt som gör den väl synlig och lätt att läsa.

Artikel 9

Rapportering

1. Kommissionen ska, senast den 31 december 2012 och därefter vart tredje år, lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet, vid behov tillsammans med ett förslag om ändringar av detta direktiv. Rapporten ska särskilt behandla följande:

- a) Användningen och utvecklingen av fordonsteknik, särskilt möjligheten att öka den högsta tillåtna andelen biodrivmedel i bensin och diesel och behovet att se över det datum som anges i artikel 3.3.
- b) Gemenskapens politik för koldioxidutsläpp från vägtransportfordon.
- c) Möjligheten att tillämpa kraven i bilaga II, särskilt gränsvärdet för polycykliska aromatiska kolväten, på mobila maskiner som inte är avsedda för vägtransport (inklusive fartyg på inre vattenvägar), jord- och skogsbruksmaskiner och fritidsbåtar.
- d) Ökad användning av rengörande tillsatser i bränsle.
- e) Användningen av andra metalltillsatser än MMT i bränsle.
- f) Den totala volym komponenter som används i bensin och diesel med beaktande av gemenskapens miljölagstiftning, inklusive målen i Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG av den 23 oktober 2000 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på vattenpolitikens område ⁽¹⁾ och dess dotterdirektiv.
- g) De konsekvenser som minskningsmålet för växthusgasutsläpp i artikel 7a.2 får för systemet för handel med utsläppsrätter.
- h) Det eventuella behovet att anpassa artiklarna 2.6, 2.7 och 7a.2 b för att bedöma tänkbara bidrag till uppnåendet av minskningsmålet för växthusgasutsläpp på upp till 10 % fram till 2020. Dessa överväganden ska baseras dels på möjligheterna att minska växthusgasutsläppen under hela livscykeln från bränslen och energi inom gemenskapen, med särskild hänsyn till utvecklingen i fråga om miljösäker användning av teknik för avskiljning och lagring av koldioxid och eldrivna vägfordon, dels på kostnadseffektiviteten hos metoderna för utsläppsminskning enligt artikel 7a.2 b.
- i) Möjligheten att införa ytterligare åtgärder för leverantörer, så att de kan minska växthusgasutsläppen per energienhet under hela livscykeln med 2 % jämfört med den lägsta standard för bränsle som avses i artikel 7a.5 b, genom att använda tillgodohavanden som förvärvats

⁽¹⁾ EGT L 327, 22.12.2000, s. 1.

▼ M4

via Kyotoprotokollets mekanism för ren utveckling i enlighet med de villkor som fastställs i direktiv 2003/87/EG, för att bedöma ytterligare tänkbara bidrag till uppnåendet av minskningsmålet för växthusgasutsläpp på upp till 10 % fram till 2020 i enlighet med artikel 7a.2 c i detta direktiv.

j) En uppdaterad analys av kostnaden och nyttan och av konsekvenserna av att det högsta tillåtna ångtrycket för bensen under sommarperioden minskas till under 60 kPa.

2. Senast 2014 ska kommissionen lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet om uppnåendet av 2020 års mål för växthusgasutsläpp enligt artikel 7a, varvid hänsyn ska tas till behovet av konsekvens mellan detta mål och målet om andelen förnybar energi på transportområdet enligt artikel 3.3 i direktiv 2009/28/EG, mot bakgrund av de rapporter som avses i artikel 23.8 och 23.9 i det direktivet.

Vid behov ska kommissionen till sin rapport foga ett förslag om ändring av målet.

▼ M2*Artikel 9a***Påföljder**

Medlemsstaterna skall fastställa påföljderna för överträdelse av de nationella bestämmelser som antas i enlighet med detta direktiv. Påföljderna skall vara effektiva, proportionella och avskräckande.

▼ B*Artikel 10***Förfarande för anpassning till den tekniska utvecklingen****▼ M4**

1. Om de tillåtna analytiska metoder som avses i bilaga I eller II måste anpassas till tekniska framsteg får ändringar som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 11.4. Bilaga III får också anpassas till den tekniska och vetenskapliga utvecklingen. Denna åtgärd, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 11.4.

▼ B

2. Denna anpassning får inte medföra någon direkt eller indirekt ändring av de gränsvärden som anges i detta direktiv eller någon ändring av de tidpunkter från och med vilka de skall gälla.

▼ M4*Artikel 11***Kommittéförfarande**

1. Med undantag för de fall som avses i punkt 2 ska kommissionen biträdas av kommittén för bränslekvalitet.

2. För frågor som rör hållbarhet för biodrivmedel enligt artiklarna 7b, 7c och 7d ska kommissionen biträdas av den kommitté för hållbarhet för biodrivmedel och flytande biobränslen som avses i artikel 25.2 i direktiv 2009/28/EG.

3. När det hänvisas till denna punkt ska artiklarna 3 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

4. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5a.1–5a.4 och artikel 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

▼B*Artikel 12***Upphävande och ändring av direktiv om bränslekvaliteten på bensin och dieselbränslen**

1. Direktiven 85/210/EEG, 85/536/EEG och 87/441/EEG skall upphöra att gälla från och med den 1 januari 2000.
2. Direktiv 93/12/EEG ändras genom att artiklarna 1.1 b och 2.1 skall utgå från och med den 1 januari 2000.

*Artikel 13***Överföring till nationell lagstiftning**

1. Medlemsstaterna skall anta och offentliggöra de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 1 juli 1999. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

Medlemsstaterna skall tillämpa dessa bestämmelser från och med den 1 januari 2000.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texterna till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

▼M4**▼B***Artikel 15***Direktivets ikraftträdande**

Detta direktiv träder i kraft samma dag som det offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

*Artikel 16***Adressater**

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

▼ **M4***BILAGA I***MILJÖSPECIFIKATIONER FÖR MARKNADSBRÄNSLEN AVSEDDA
FÖR FORDON MED STYRD TÄNDNING**Typ: **Bensin**

Parameter ⁽¹⁾	Enhet	Gränsvärden ⁽²⁾	
		Minsta	Högsta
Forskningsoktantal		95 ⁽³⁾	—
Motoroktantal		85	—
Ångtryck, sommartid ⁽⁴⁾	kPa	—	60,0 ⁽⁵⁾
Destillering:			
— avdunstning vid 100 °C	% v/v	46,0	—
— avdunstning vid 150 °C	% v/v	75,0	—
Kolväteanalys			
— olefiner	% v/v	—	18,0
— aromatiska föreningar	% v/v	—	35,0
— bensen	% v/v	—	1,0
Syrehalt	% m/m		3,7
Oxygenater			
— Metanol	% v/v		3,0
— Etanol (stabiliseringsmedel kan vara nödvändigt)	% v/v		10,0
— Isopropylalkohol	% v/v	—	12,0
— Tertiär-butylalkohol	% v/v	—	15,0
— Isobutylalkohol	% v/v	—	15,0
— Etrar som innehåller fem eller flera kolatomer per molekyl	% v/v	—	22,0
— Andra oxygenater ⁽⁶⁾	% v/v	—	15,0
Svavelhalt	mg/kg	—	10,0
Blyhalt	g/l	—	0,005

⁽¹⁾ Testmetoderna ska vara de som specificeras i EN 228:2004. Medlemsstaterna får anta de analytiska metoder som specificeras i EN 228:2004 som ersättningsstandard om det kan visas att dessa är minst lika tillförlitliga och exakta som den analysmetod de ersätter.

⁽²⁾ De värden som anges i specifikationen är verkliga värden. Vid fastställandet av gränsvärden har villkoren i EN ISO 4259:2006 "Petroleum products – Determination and application of precision data in relation to methods of test" tillämpats, och vid fastställandet av ett minimivärde har en minsta skillnad på 2R över noll beaktats (R = reproducerbarhet). Resultatet från enskilda mätningar ska tolkas på grundval av de kriterier som anges i EN ISO 4259:2006.

⁽³⁾ Medlemsstaterna får besluta att fortsätta att tillåta utsläppande på marknaden av vanlig blyfri bensin med ett lägsta motoroktantal (MON) på 81 och ett lägsta forskningsoktantal (RON) på 91.

⁽⁴⁾ Sommarperioden ska börja senast den 1 maj och sluta tidigast den 30 september. För medlemsstater med låga sommartemperaturer ska sommarperioden börja senast den 1 juni och sluta tidigast den 31 augusti.

⁽⁵⁾ För medlemsstater med låga sommartemperaturer som omfattas av ett undantag enligt artikel 3.4 och 3.5 ska det maximala ångtrycket vara högst 70 kPa. För medlemsstater som i enlighet med artikel 3.4 och 3.5 omfattas av ett undantag för bensin som innehåller etanol ska det maximala ångtrycket vara 60 kPa, plus undantaget för ångtryck enligt bilaga III.

⁽⁶⁾ Andra primära alkoholer och etrar med en slutlig kokpunkt som högst motsvarar den som anges i EN 228:2004.

▼ **M4***BILAGA II***MILJÖSPECIFIKATIONER FÖR MARKNADSBRÄNSLEN AVSEDDA
FÖR FORDON MED FÖRBRÄNNINGSMOTORER MED
KOMPRESSIÖNSTÄNDNING***Typ: Diesel*

Parameter ⁽¹⁾	Enhet	Gränsvärden ⁽²⁾	
		Minsta	Högsta
Cetantal		51,0	—
Densitet vid 15 °C	kg/m ⁽³⁾	—	845,0
Destillering:			
— temp. vid 95 % v/v:	°C	—	360,0
Polycykliska aromatiska kolväten	% m/m	—	8,0
Svavelhalt	mg/kg	—	10,0
Fame-halt – EN 14078	% v/v	—	7,0 ⁽³⁾

⁽¹⁾ Testmetoderna ska vara de som specificeras i EN 590:2004. Medlemsstaterna får anta de analytiska metoder som specificeras i EN 590:2004 som ersättningsstandard om det kan visas att dessa är minst lika tillförlitliga och exakta som den analysmetod de ersätter.

⁽²⁾ De värden som anges i specifikationen är verkliga värden. Vid fastställandet av gränsvärden har villkoren i EN ISO 4259:2006 "Petroleum products – Determination and application of precision data in relation to methods of test" tillämpats, och vid fastställandet av ett minimivärde har en minsta skillnad på 2R över noll beaktats (R = reproducerbarhet). Resultatet från enskilda mätningar ska tolkas på grundval av de kriterier som anges i EN ISO 4259:2006.

⁽³⁾ Fame ska överensstämma med EN 14214.

▼ **M4***BILAGA III***UNDANTAG FÖR ÅNGTRYCK FÖR BENSIN MED BIOETANOL**

Bioetanolhalt (%v/v)	Undantag för ångtryck (kPa)
0	0
1	3,65
2	5,95
3	7,20
4	7,80
5	8,0
6	8,0
7	7,94
8	7,88
9	7,82
10	7,76

Det tillåtna undantaget för ångtryck för ett etanolinnehåll som ligger mellan de uppräknade värdena ska fastställas genom linjär interpolering mellan de värden för etanolhalt som ligger ovanför och under det mellanliggande värdet.

▼M4

BILAGA IV

BESTÄMMELSER FÖR BERÄKNING AV VÄXTHUSGASPÅVERKAN
FRÅN BIODRIVMEDEL UNDER HELA LIVSCYKELN

A. Typiska värden och normalvärden för biodrivmedel när de produceras utan några nettoutsläpp av koldioxidekvivalenter till följd av förändrad markanvändning

Produktionskedja för biodrivmedel	Typiskt värde för minskningen av växthusgasutsläpp	Normalvärde för minskningen av växthusgasutsläpp
Etanol av sockerbetor	61 %	52 %
Etanol av vete (processbränsle inte specificerat)	32 %	16 %
Etanol av vete (brunkol som processbränsle i kraftvärmeverk)	32 %	16 %
Etanol av vete (naturgas som processbränsle i konventionell panna)	45 %	34 %
Etanol av vete (naturgas som processbränsle i kraftvärmeverk)	53 %	47 %
Etanol av vete (halm som processbränsle i kraftvärmeverk)	69 %	69 %
Etanol av majs, producerad inom gemenskapen (naturgas som processbränsle i kraftvärmeverk)	56 %	49 %
Etanol av sockerrör	71 %	71 %
ETBE (etyltertiärbutyleter), andel från förnybara energikällor	Lika stor som andelen i den produktionskedja för etanol som används	
TAAE (tert-amyletyleter), andel från förnybara energikällor	Lika stor som andelen i den produktionskedja för etanol som används	
Biodiesel av raps	45 %	38 %
Biodiesel av solros	58 %	51 %
Biodiesel av sojaböner	40 %	31 %
Biodiesel av palmolja (processen inte specificerad)	36 %	19 %
Biodiesel av palmolja (processen i oljefabriken sker med omhändertagande av metan)	62 %	56 %
Biodiesel av vegetabilisk eller animalisk (*) avfallsolja	88 %	83 %
Vätebehandlad vegetabilisk olja av raps	51 %	47 %
Vätebehandlad vegetabilisk olja av solros	65 %	62 %
Vätebehandlad vegetabilisk olja av palmolja (processen inte specificerad)	40 %	26 %
Vätebehandlad vegetabilisk olja av palmolja (processen i oljefabriken sker med omhändertagande av metan)	68 %	65 %
Ren vegetabilisk olja av raps	58 %	57 %
Biogas av organiskt kommunalt avfall, i form av komprimerad naturgas	80 %	73 %

▼M4

Produktionskedja för biodrivmedel	Typiskt värde för minskningen av växthusgasutsläpp	Normalvärde för minskningen av växthusgasutsläpp
Biogas från flytande gödsel, i form av komprimerad naturgas	84 %	81 %
Biogas från fast gödsel, i form av komprimerad naturgas	86 %	82 %

(*) Inkluderar inte animalisk olja som produceras från animaliska biprodukter som klassificeras som kategori 3-material i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1774/2002 av den 3 oktober 2002 om hälsobestämmelser för animaliska biprodukter som inte är avsedda att användas som livsmedel ⁽¹⁾.

B. Uppskattade typiska värden respektive normalvärden för framtida biodrivmedel som inte, eller bara i försumbar omfattning, fanns på marknaden i januari 2008, när de produceras utan några nettoutsläpp av koldioxidekvivalenter till följd av förändrad markanvändning

Produktionskedja för biodrivmedel	Typiskt värde för minskningen av växthusgasutsläpp	Normalvärde för minskningen av växthusgasutsläpp
Etanol av vetehalm	87 %	85 %
Etanol av virkesavfall	80 %	74 %
Etanol av odlad skog	76 %	70 %
Fischer-Tropsch-diesel av virkesavfall	95 %	95 %
Fischer-Tropsch-diesel av odlad skog	93 %	93 %
DME (dimetyleter) av virkesavfall	95 %	95 %
DME av odlad skog	92 %	92 %
Metanol av virkesavfall	94 %	94 %
Metanol av odlad skog	91 %	91 %
MTBE (metyltertiärbutyleter), andel från förnybara energikällor	Lika stor som andelen i den produktionskedja för metanol som används	

C. Metod

1. Växthusgasutsläppen från produktion och användning av biodrivmedel beräknas enligt följande:

$$E = e_{ec} + e_l + e_p + e_{td} + e_u - e_{sca} - e_{ccs} - e_{ccr} - e_{ees}$$

där

E = totala utsläpp från användningen av bränslet,

e_{ec} = utsläpp från utvinning eller odling av råvaror,

e_l = på år fördelade utsläpp från förändringar av kollagret till följd av förändrad markanvändning,

e_p = utsläpp från bearbetning,

e_{td} = utsläpp från transport och distribution,

e_u = utsläpp från bränsle som används,

e_{sca} = utsläppsminskningar genom beständig inlagring av kol i marken genom förbättrade jordbruksmetoder,

⁽¹⁾ EGT L 273, 10.10.2002, s. 1.

▼ **M4**

e_{ccs} = utsläppsminskningar genom avskiljning av koldioxid och geologisk lagring,

e_{ccr} = utsläppsminskningar genom avskiljning och ersättning av koldioxid, och

e_{ee} = utsläppsminskningar genom överskottsel vid kraftvärmeproduktion.

Utsläpp från tillverkning av maskiner och utrustning ska inte räknas med.

2. Växthusgasutsläpp från bränslen, E , ska uttryckas som gram koldioxidekvivalenter per MJ bränsle, $\text{gCO}_{2\text{eq}}/\text{MJ}$.
3. Med undantag från punkt 2 får värden som beräknas i form av $\text{gCO}_{2\text{eq}}/\text{MJ}$ anpassas för att ta hänsyn till skillnader mellan bränslen när det gäller mängden nyttigt arbete, uttryckt som km/MJ . Sådana anpassningar får bara göras om man kan visa att det finns skillnader i mängden nyttigt arbete som utförts.
4. De minskade växthusgasutsläppen till följd av användningen av biodrivmedel beräknas enligt följande:

$$UTSLÄPPSMINSKNING = (E_F - E_B)/E_F$$

där

E_B = totala utsläpp från biodrivmedlet,

E_F = totala utsläpp från den fossila motsvarigheten.

5. De växthusgaser som omfattas av punkt 1 är CO_2 , N_2O och CH_4 . Vid beräkningen av koldioxidekvivalenter ska följande värden användas för dessa gaser:

CO_2 : 1

N_2O : 296

CH_4 : 23

6. Utsläpp från extraktion eller odling av råvaror, e_{ec} , ska omfatta utsläpp från själva extraktions- eller odlingsprocessen, från insamlingen av råvaror, från avfall och utlakning, och från produktionen av kemikalier eller produkter som används vid uttag eller odling. Avskiljning av koldioxid vid odlingen av råvaror ska inte räknas med. Certifierade minskningar av växthusgasutsläppen från fackling vid oljeproduktionsanläggningar överallt i världen ska dras av. Då man uppskattar utsläppen från odling är det tillåtet att, i stället för faktiska värden, utgå från medelvärden från geografiska områden som är mindre än de som används vid beräkningen av normalvärden.
7. De årliga utsläppen från kollagerförändringar till följd av ändrad markanvändning, e_l , beräknas genom att de totala utsläppen fördelas jämnt över 20 år. Följande formel ska användas:

$$e_l = (CS_R - CS_A) \times 3,664 \times 1/20 \times 1/P - e_B^{(1)},$$

där

e_l = årligt växthusgasutsläpp från kollagerförändringar till följd av ändrad markanvändning (uttryckt som massan koldioxidekvivalenter per enhet biobränsleenergi),

CS_R = kollager per ytenhet för referensmarkanvändningen (uttryckt som massan kol per ytenhet, inbegripet både mark och vegetation). Referensmarkanvändningen är den användning som marken hade antingen i januari 2008 eller 20 år innan råvaran erhöles, beroende på vilket som inträffar senare,

CS_A = kollager per ytenhet för den faktiska markanvändningen (uttryckt som massan kol per ytenhet, inbegripet både mark och vegetation); om kollagret ackumuleras under mer än ett år ska det värde som tilldelas CS_A vara det beräknade lagret per ytenhet efter tjugo år eller när grödan når mognad, beroende på vilket som inträffar först,

⁽¹⁾ Den kvot som erhålls när molekylvikten för CO_2 (44,010 g/mol) divideras med molekylvikten för kol (12,011 g/mol) är lika med 3,664.

▼ **M4**

- P = grödans produktivitet (uttryckt som mängden energi från biodrivmedel per ytenhet per år), och
- e_B = bonus på 29 gCO_{2eq}/MJ biodrivmedel, om biomassa erhålls från återställd skadad mark under de förutsättningar som anges i punkt 8.

8. Bonusen på 29 gCO_{2eq}/MJ ska beviljas om det kan styrkas att marken
- i januari 2008 inte användes för jordbruk eller annan verksamhet, och
 - faller inom någon av följande kategorier:
 - Allvarligt skadad mark, inbegripet mark som tidigare användes för jordbruk.
 - Kraftigt förorenad mark.

Bonusen på 29 gCO_{2eq}/MJ ska vara tillämplig upp till 10 år från och med dagen för omställning av marken till jordbruk, om en regelbunden ökning av kollagret och en betydande minskning av erosionen för mark enligt led i garanteras och markföroreningen för mark enligt led ii minskas.

9. Kategorierna i 8 b definieras enligt följande:
- allvarligt skadad mark*: mark som under en längre tid antingen har försälsats i betydande omfattning eller vars halt av organiska ämnen varit särskilt låg och som drabbats av kraftig erosion.
 - kraftigt förorenad mark*: mark som är olämplig för livsmedels- eller foderproduktion på grund av markförorening.

Sådan mark ska inbegripa mark som varit föremål för ett kommissionsbeslut i enlighet med artikel 7c.3 fjärde stycket.

10. Den vägledning som antagits i enlighet med punkt 10 i del C i bilaga V till direktiv 2009/28/EG ska tjäna som grund för beräkningen av kollager på land vid tillämpningen av det här direktivet.
11. Utsläpp från bearbetning, e_p , ska omfatta utsläpp från själva bearbetningen, från avfall och läckage, och från produktionen av kemikalier och produkter som används vid bearbetningen.

När man ska redovisa användningen av sådan el som inte producerats i bränsleproduktionsanläggningen ska växthusgasutsläppen vid produktion och distribution av denna el antas motsvara de genomsnittliga utsläppen vid produktion och distribution av el i en angiven region. Med undantag från denna bestämmelse får producenter använda sig av ett genomsnittsvärde för en enskild anläggning för elproduktion när det gäller el som producerats av den anläggningen, förutsatt att den inte är ansluten till elnätet.

12. Utsläpp från transporter och distribution, e_{td} , ska omfatta utsläpp från transport och lagring av råvaror och halvfabrikat och från lagring och distribution av färdigt material. Utsläpp från transporter och distribution som ska beaktas enligt punkt 6 ska inte omfattas av den här punkten.
13. Utsläpp från bränsle som används, e_u , ska antas vara noll för biodrivmedel.
14. Minskade utsläpp genom avskiljning av koldioxid och geologisk lagring, e_{ccs} , som inte redan har redovisats i e_p ska begränsas till utsläpp som undviks genom avskiljning och upptag av CO₂ med direkt koppling till extraktion, transport, bearbetning och distribution av bränsle.
15. Minskade utsläpp genom avskiljning och ersättning av koldioxid, e_{ccr} , ska begränsas till utsläpp som undviks genom avskiljning av CO₂ vars kol kommer från biomassa och som ersätter CO₂ av fossilt ursprung som används i kommersiella produkter och tjänster.

16. Minskade utsläpp genom överskottsel vid kraftvärmeproduktion, e_{ee} , ska beaktas i förhållande till överskottsel som producerats i bränsleproduktionssystem med kraftvärme, utom då det bränsle som används för kraftvärmeproduktionen är en produkt som erhålles tillsammans med drivmedlet i samma process (samprodukt) och som inte består av skörderester från jordbruket. Vid redovisningen av denna överskottsel ska kraftvärmeenheter antas vara så stor som krävs för att precis fylla minimibehovet av värme för bränsleproduktionen. De minskade växthusgasutsläpp som är kopplade till denna överskottsel ska antas motsvara mäng-

▼M4

den växthusgas som skulle släppas ut om en lika stor mängd el producerades i ett kraftverk där samma bränsle användes som i kraftvärmeenheten.

17. Om en bränsleproduktionsprocess både producerar det bränsle för vilket utsläpp beräknas och en eller flera andra produkter (samprodukter), ska växthusgasutsläppen fördelas mellan bränslet (eller dess mellanprodukt) och samprodukterna i förhållande till deras energiinnehåll (fastställt som det lägre värmevärdet när det gäller produkter andra samprodukter än el).
18. Vid beräkningen i punkt 17 ska de utsläpp som fördelas bestå av $e_{ec} + e_l$ + de fraktioner av e_p , e_{td} och e_{ee} som äger rum till och med det processteg där en samprodukt bildas. Om samprodukter redan har fått en sådan "tilldelning" i samband med ett tidigare processteg i livscykeln, ska i detta syfte fraktionen av de utsläpp som kopplas till det senaste processteget i produktionen av det mellanliggande bränslet användas i stället för de totala utsläppen vid beräkning av utsläpp från drivmedelsproduktionen.

Alla samprodukter, inbegripet el som inte omfattas av punkt 16, tas med i denna beräkning, utom skörderester som halm, bagass, skal, majscolvar och nötskal. Samprodukter med negativt energiinnehåll ska anses ha energiinnehållet noll då man gör beräkningen.

Avfall och skörderester som halm, bagass, skal, majscolvar och nötskal, liksom bearbetningsrester, inklusive råglycerin (glycerin som inte är raffinerat), ska anses ha värdet noll när det gäller växthusgasutsläppen över en livscykel, fram till dess att dessa material samlas in.

När det gäller bränslen som produceras i raffinaderier ska analysenheten för beräkningen i punkt 17 utgöras av raffinaderiet.

19. Vid beräkningen i punkt 4 ska den fossila motsvarigheten E_F vara de senast tillgängliga faktiska genomsnittsutsläppen från den fossila delen av bensin och diesel som förbrukats i gemenskapen enligt rapporteringen i enlighet med detta direktiv. Om sådana uppgifter saknas ska värdet 83,8 gCO_{2eq}/MJ användas.

D. Disaggregerade normalvärden för biodrivmedel

Disaggregerade normalvärden för odling: "e_{ec}" enligt definitionen i del C i denna bilaga

Produktionskedja för biodrivmedel	Typiskt värde för växthusgasutsläppen (gCO _{2eq} /MJ)	Normalvärde för växthusgasutsläppen (gCO _{2eq} /MJ)
Etanol av sockerbetor	12	12
Etanol av vete	23	23
Etanol av majs, producerad inom gemenskapen	20	20
Etanol av sockerrör	14	14
ETBE, andel från förnybara energikällor	Lika stor som andelen i den produktionskedja för etanol som används	
TAAE, andel från förnybara energikällor	Lika stor som andelen i den produktionskedja för etanol som används	
Biodiesel av raps	29	29
Biodiesel av solros	18	18
Biodiesel av sojabönor	19	19
Biodiesel av palmolja	14	14
Biodiesel av vegetabilisk eller animalisk (*) avfallsolja	0	0
Vätebehandlad vegetabilisk olja av raps	30	30
Vätebehandlad vegetabilisk olja av solros	18	18
Vätebehandlad vegetabilisk olja av palmolja	15	15
Ren vegetabilisk olja av raps	30	30

▼M4

Produktionskedja för biodrivmedel	Typiskt värde för växthusgasutsläppen (gCO _{2eq} /MJ)	Normalvärde för växthusgasutsläppen (gCO _{2eq} /MJ)
Biogas av organiskt kommunalt avfall, i form av komprimerad naturgas	0	0
Biogas från flytande gödsel, i form av komprimerad naturgas	0	0
Biogas från fast gödsel, i form av komprimerad naturgas	0	0

(*) Inkluderar inte animalisk olja som produceras från animaliska biprodukter som klassificeras som kategori 3-material i enlighet med förordning (EG) nr 1774/2002.

Disaggregerade normalvärden för bearbetning (inbegripet överskottsel): "e_p - e_{ec}" enligt definitionen i del C i denna bilaga

Produktionskedja för biodrivmedel	Typiskt värde för växthusgasutsläppen (gCO _{2eq} /MJ)	Normalvärde för växthusgasutsläppen (gCO _{2eq} /MJ)
Etanol av sockerbetor	19	26
Etanol av vete (processbränsle inte specificerat)	32	45
Etanol av vete (brunkol som processbränsle i kraftvärmeverk)	32	45
Etanol av vete (naturgas som processbränsle i konventionell panna)	21	30
Etanol av vete (naturgas som processbränsle i kraftvärmeverk)	14	19
Etanol av vete (halm som processbränsle i kraftvärmeverk)	1	1
Etanol av majs, producerad inom gemenskapen (naturgas som processbränsle i kraftvärmeverk)	15	21
Etanol av sockerrör	1	1
ETBE, andel från förnybara energikällor	Lika stor som andelen i den produktionskedja för etanol som används	
TAAE, andel från förnybara energikällor	Lika stor som andelen i den produktionskedja för etanol som används	
Biodiesel av raps	16	22
Biodiesel av solros	16	22
Biodiesel av sojabönor	18	26
Biodiesel av palmolja (processen inte specificerad)	35	49
Biodiesel av palmolja (processen i oljefabriken sker med omhändertagande av metan)	13	18
Biodiesel av vegetabilisk eller animalisk avfallsolja	9	13
Vätebehandlad vegetabilisk olja av raps	10	13
Vätebehandlad vegetabilisk olja av solros	10	13
Vätebehandlad vegetabilisk olja av palmolja (processen inte specificerad)	30	42

▼M4

Produktionskedja för biodrivmedel	Typiskt värde för växthusgasutsläppen (gCO _{2eq} /MJ)	Normalvärde för växthusgasutsläppen (gCO _{2eq} /MJ)
Vätebehandlad vegetabilisk olja av palmolja (processen i oljefabriken sker med omhändertagande av metan)	7	9
Ren vegetabilisk olja från raps	4	5
Biogas av organiskt kommunalt avfall, i form av komprimerad naturgas	14	20
Biogas från flytande gödsel, i form av komprimerad naturgas	8	11
Biogas från fast gödsel, i form av komprimerad naturgas	8	11

Disaggregerade normalvärden för transport och distribution: "e_{td}" enligt definitionen i del C i denna bilaga

Produktionskedja för biodrivmedel	Typiskt värde för växthusgasutsläppen (gCO _{2eq} /MJ)	Normalvärde för växthusgasutsläppen (gCO _{2eq} /MJ)
Etanol av sockerbetor	2	2
Etanol av vete	2	2
Etanol av majs, producerad inom gemenskapen	2	2
Etanol av sockerrör	9	9
ETBE, andel från förnybara energikällor	Lika stor som andelen i den produktionskedja för etanol som används	
TAAE, andel från förnybara energikällor	Lika stor som andelen i den produktionskedja för etanol som används	
Biodiesel av raps	1	1
Biodiesel av solros	1	1
Biodiesel av sojabönor	13	13
Biodiesel av palmolja	5	5
Biodiesel av vegetabilisk eller animalisk avfall-solja	1	1
Vätebehandlad vegetabilisk olja av raps	1	1
Vätebehandlad vegetabilisk olja av solros	1	1
Vätebehandlad vegetabilisk olja av palmolja	5	5
Ren vegetabilisk olja av raps	1	1
Biogas av organiskt kommunalt avfall, i form av komprimerad naturgas	3	3
Biogas från flytande gödsel, i form av komprimerad naturgas	5	5
Biogas från fast gödsel, i form av komprimerad naturgas	4	4

▼M4

Totalt för odling, bearbetning, transport och distribution

Produktionskedja för biodrivmedel	Typiskt värde för växthusgasutsläppen (gCO ₂ eq/MJ)	Normalvärde för växthusgasutsläppen (gCO ₂ eq/MJ)
Etanol av sockerbetor	33	40
Etanol av vete (processbränsle inte specificerat)	57	70
Etanol av vete (brunkol som processbränsle i kraftvärmeverk)	57	70
Etanol av vete (naturgas som processbränsle i konventionell panna)	46	55
Etanol av vete (naturgas som processbränsle i kraftvärmeverk)	39	44
Etanol av vete (halm som processbränsle i kraftvärmeverk)	26	26
Etanol av majs, producerad inom gemenskapen (naturgas som processbränsle i kraftvärmeverk)	37	43
Etanol av sockerrör	24	24
ETBE, andel från förnybara energikällor	Lika stor som i produktionskedja för etanol som används	
TAAE, andel från förnybara energikällor	Lika stor som i produktionskedja för etanol som används	
Biodiesel av raps	46	52
Biodiesel av solros	35	41
Biodiesel av sojaböner	50	58
Biodiesel av palmolja (processen inte specificerad)	54	68
Biodiesel av palmolja (processen i oljefabriken sker med omhändertagande av metan)	32	37
Biodiesel av vegetabilisk eller animalisk avfallsolja	10	14
Vätebehandlad vegetabilisk olja av raps	41	44
Vätebehandlad vegetabilisk olja av solros	29	32
Vätebehandlad vegetabilisk olja av palmolja (processen inte specificerad)	50	62
Vätebehandlad vegetabilisk olja av palmolja (processen i oljefabriken sker med omhändertagande av metan)	27	29
Ren vegetabilisk olja av raps	35	36
Biogas av organiskt kommunalt avfall, i form av komprimerad naturgas	17	23
Biogas från flytande gödsel, i form av komprimerad naturgas	13	16
Biogas från fast gödsel, i form av komprimerad naturgas	12	15

▼ **M4****E. Uppskattade disaggregerade normalvärden för framtida biodrivmedel som inte, eller bara i försumbar omfattning, fanns på marknaden i januari 2008**

Disaggregerade värden för odling: "e_{cc}" enligt definitionen i del C i denna bilaga

Produktionskedja för biodrivmedel	Typiskt värde för växthusgasutsläppen (gCO _{2eq} /MJ)	Normalvärde för växthusgasutsläppen (gCO _{2eq} /MJ)
Etanol av vetehalm	3	3
Etanol av virkesavfall	1	1
Etanol av odlad skog	6	6
Fischer-Tropsch-diesel av virkesavfall	1	1
Fischer-Tropsch-diesel av odlad skog	4	4
DME av virkesavfall	1	1
DME av odlad skog	5	5
Metanol av virkesavfall	1	1
Metanol av odlad skog	5	5
MTBE, andel från förnybara energikällor	Lika stor som andelen i den produktionskedja för metanol som används	

Disaggregerade värden för bearbetning (inbegripet överskottsel): "e_p - e_{cc}" enligt definitionen i del C i denna bilaga

Produktionskedja för biodrivmedel	Typiskt värde för växthusgasutsläppen (gCO _{2eq} /MJ)	Normalvärde för växthusgasutsläppen (gCO _{2eq} /MJ)
Etanol av vetehalm	5	7
Etanol av träråvara	12	17
Fischer-Tropsch-diesel av träråvara	0	0
DME av träråvara	0	0
Metanol av träråvara	0	0
MTBE, andel från förnybara energikällor	Lika stor som andelen i den produktionskedja för metanol som används	

Disaggregerade värden för transport och distribution: "e_{td}" enligt definitionen i del C i denna bilaga

Produktionskedja för biodrivmedel	Typiskt värde för växthusgasutsläppen (gCO _{2eq} /MJ)	Normalvärde för växthusgasutsläppen (gCO _{2eq} /MJ)
Etanol av vetehalm	2	2
Etanol av virkesavfall	4	4
Etanol av odlad skog	2	2
Fischer-Tropsch-diesel av virkesavfall	3	3

▼ **M4**

Produktionskedja för biodrivmedel	Typiskt värde för växthusetgasutsläppen (gCO ₂ eq/MJ)	Normalvärde för växthusetgasutsläppen (gCO ₂ eq/MJ)
Fischer-Tropsch-diesel av odlad skog	2	2
DME av virkesavfall	4	4
DME av odlad skog	2	2
Metanol av virkesavfall	4	4
Metanol av odlad skog	2	2
MTBE, andel från förnybara energikällor	Lika stor som andelen i den produktionskedja för metanol som används	

Totalt för odling, bearbetning, transport och distribution

Produktionskedja för biodrivmedel	Typiskt värde för växthusetgasutsläppen (gCO ₂ eq/MJ)	Normalvärde för växthusetgasutsläppen (gCO ₂ eq/MJ)
Etanol av vetehalm	11	13
Etanol av virkesavfall	17	22
Etanol av odlad skog	20	25
Fischer-Tropsch-diesel av virkesavfall	4	4
Fischer-Tropsch-diesel av odlad skog	6	6
DME av virkesavfall	5	5
DME av odlad skog	7	7
Metanol av virkesavfall	5	5
Metanol av odlad skog	7	7
MTBE, andel från förnybara energikällor	Lika stor som andelen i den produktionskedja för metanol som används	